

Den gennemsnitlige Udgift pr. Elev andrager herefter for Statskassens Vedkommende 8 Kr. 05 Ø.

S. KEISER-NIELSEN

Til Folketingets Finansudvalg.

Fr. Graae,
Fm.

122) A. IV. C. 16. *Nyt Bogstav. Folkeskolevæsenet. Tilsyn med Undervisningen.* Skrivelse fra Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet:

Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet. København, den 13. December 1915.

Som det vil være det ærede Udvalg bekendt, er kvindelig Haandgerning obligatorisk Fag i Købstæderne, paa Landet derimod kun, hvor der i Skole-distriktet er ansat en Lærerinde. I Skrivelse af 27. Februar d. A. har Ministeriet meddelt Finansudvalget nogle Oplysninger uddragne af Provstiernes Skoleindberetninger for Aaret 1913 om Omfanget af Undervisningen i kvindelig Haandgerning paa Landet. I henved 1 900 Skoler (850 paa Øerne og henved 1 050 i Jylland) gives Undervisning i dette Fag, medens i alt ca. 1 350 Skoler (ca. 400 paa Øerne og 950 i Jylland) er uden saadan Undervisning. Fra forskellig Side er Ministeriets Opmærksomhed i den senere Tid blevet henledet paa Ønskeligheden af, at der etableres et særligt, sagkyndigt Tilsyn med Haandgerningsundervisningen i Skolerne, et Tilsyn, hvis Hovedopgave skulde være dels at arbejde for Fagets Indførelse i de mange Skoler, hvor der endnu ikke undervises deri, ved at søge at faa de lokale Skolemyndigheder interesserede derfor og ved derefter at arbejde paa at fremskaffe brugbare Lærerinder, der saa gennem Komiteen til Uddannelse af Haandgerningslærerinder eller paa anden Maade kunde faa den nødvendige Uddannelse, dels at tilse Haandgerningsundervisningen ved de Skoler, hvor Faget allerede er indført, sørge for, at det holdes i det rette Spor og ved gode Raad angaaende Arbejdets Art og Materiale være til Hjælp og Støtte for de stedlige Lærerinder og virke til Undervisningens Fremme og Højnelse.

I Erkendelse af denne Sags store Betydning har Ministeriet taget den op til nærmere Overvejelse, og man har tænkt sig, at man vilde naa de bedste Resultater ved i alt Fald for nogle Aar at underlægge Haandgerningsundervisningen en Inspektion efter noget lignende Principper, som for Tiden er lagte til Grund for Ordningen af Gymnastikinspektionen.

Man har tænkt sig følgende Ordning: Der ansættes en Haandgerningsinspektrice, til hvilken Stilling der formentlig vilde kunne vælges en Lærerinde i Embede, der som Haandgerningsinspektrice tænkes lønnet saaledes, at hun foruden at faa et passende Vederlag for sit Arbejde kunde sættes i Stand til 2 à 3 Maaneder om Aaret at holde Vikar, for at hun i disse Maaneder selv kunde inspicere Købstadskoler og enkelte Landsbyskoler. Hendes Lønning har man tænkt sig passende kunde sættes til 1 500 Kr. aarlig, af hvilket Beløb 300 Kr. kunde anvendes til Vikarløn. Endvidere vilde der for Inspekticens Vedkommende til Rejsseudgifter og Diæter — 8 Kr. daglig — medgaa ca. 800 Kr.

Man har dernæst tænkt sig, at der som Haandgerningsinspektricens Medhjælpere ansættes 12 lokale tilsynsførende, hver for en nærmere afgrænset Del af Landet, ligeledes Lærerinder i Embede, for en Del mulig Seminarielærerinder, eventuelt ogsaa andre dertil egnede Kvinder, hvis Opgave det da skulde være at inspicere særlig Landsbyskolerne hver i sit Distrikt, eventuelt ogsaa enkelte Købstadskoler, og gennem Inspektionen virke dels for en Forbedring af Haandgerningsundervisningen, dels ogsaa for Indførelse af denne Undervisning, hvor den ikke gives. Haandgerningsinspektricen skulde da modtage Indberetninger fra de 12 Assistentter og samle dem til Forhandling f. Eks. en Gang om Aaret og i øvrigt føre Overtilsynet med og Ledelsen af deres Arbejde samt eventuelt i Sager vedrørende Spørgsmaalet om Haandgerningsundervisning virke som Ministeriets Konsulent.

Med Hensyn til Lønningen af de 12 Assistentter har man — ud fra den Betragtning, at Tillynet ikke skulde være deres Hovederhverv — tænkt sig, at